

Dilemmaet om den decentrale vandforsyning i Danmark

Kommentar i anledning af Vandfondens pjeces ved Kristian Sjømann, formand for Dansk Brøndejerforening, medlem af Drikkevands- og Spildevandsgruppen i Landdistrikternes Fællesråd

Jeg har med interesse læst pjecen, og forordet af formanden var jeg glad for. I det står der, at vandfonden er en støtte til decentral vandforsyning. Formanden skriver direkte, at "Det er målet, at langt flere vandforsyninger kan bevares."

Det falder helt i tråd med miljømisterens skriftlige fremsættelse af lovforslaget om støtte til forureningstruede vandindvindinger og mindre vandværker, hvor han bl. a. skriver: "Med lovforslaget ønskes det at afbøde de økonomiske konsekvenser for enkeltindvindinger og mindre vandværker. Især for ejere af borer, der forsyner få husstande samt mindre vandværker kan udgifterne pr. husstand være ret høje." (På bagsiden af pjecen omtales, at der i Danmark er 3000 fælles vandforsyninger og ca. 90.000 private enkeltvandsforsyninger.)

Når man læser i Folketingstidende er man heller ikke i tvivl om lovens intentioner, at bevare den decentrale vandforsyning i Danmark.

Med baggrund i dette synes jeg, det er helt forkert, når der i pjecen, efter formandens indledning, skrives: "Hvis der søges om støtte, der skal sikre vandforsyningens fortsatte beståen, må det ikke være besluttet ved konkret afgørelse eller planlægning (for eksempel den kommunale vandforsyningsplan), at vandforsyningen skal nedlægges." (pjecens fremhævning).

Andetsteds står der: "Vandfondens støtte er betinget af, at vandværket (eller den private vandforsyning?) efter kommunens vandforsyningsplan fortsat skal bestå." Lovens bogstav og intentioner sætter ikke den slags begrænsninger i Vandfondens støtte.

Vi oplever at kommunerne, Møldrup og Kjellerup f.eks., annoncerer om, at der kan fås tilskud til lange ledninger til vandværker og undlader at oplyse om at der kan fås tilskud til enkeltvandsforsyninger. Det mener jeg er lovstridigt!

Vandfondens sekretariat har for nylig oplyst os om, at der i Drikkevandsudvalgets betænkning står, at "Vandværksforeningerne, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune har (før ministerens fremlæggelse) fremført, at tilskud til den decentrale vandforsyning som udgangspunkt skal begrænses til de vandforsyningsanlæg, som skal bære den fremtidige vandforsyning ifølge den kommunale vandforsyningsplanlægning."

Vandrådets Oplysningspjece bærer præg af disse embedsmandssynspunkter og storbysynspunkter.

Ministeren har ikke medtaget disse synspunkter i sin fremlæggelse, og de er ikke med i loven.

Heldigvis.

Det fremgår desværre ikke klart af vandfondens pjece, at intentionerne om en styrkelse af den decentrale vandforsyning er i højsædet.

Vi har allerede, både før og efter Vandfonden, fået mange kilometerlange ledninger lagt ud med dårligt vand til resultat. I flere kommuner må man en gang om måneden lukke drikkevand ud i flere timer for at rense ud i det langsomt løbende vand yderst på linjen. I Herning f.eks. 45 steder en gang om måneden i 2-3 timer. Man kan spekulere over om amter, kommuner og vandfondens sekretariat mener, det er deres opgave at nedlægge private vandforsyninger, snarere end at støtte dem, trods intentioner i lov og vandfond

Vi har i den sidste tid ved flere Byrets- og Landsretsdomme set at - især landsretsdommerne - sætter sig ind i lovens forarbejde og loven selv, og derfor frifinder brøndejeere, der vil beholde deres egen vandforsyning, når amt og kommune vil tvinge dem på det kommunale vandværk.

Det er helt klart for mig, at de 90.000 brøndejeere har savnet nogen til med vægt at fremføre deres synspunkter - og at det nu er på tide, et samarbejde indledes til gavn for den bedst mulige drikkevandsforsyning for alle, støttet af intentionerne i loven og vandfonden.

Bor man ovenpå sit vand, passer man på det.

Jeg appellerer til at der arbejdes efter lovens intentioner til gavn for miljøet.

Kristian Sjømann